

ŠE DE SÁ TÁ

XIII. ročník festivalu Kocianovo Ústí

č.3

Kocianova houslová soutěž

8~12/5/2018



Třetí den
houslové soutěže
11/5

8.30 | losování 1. kategorie
9.00 | 1. kategorie (jednokolová)
14.00 | seminář pro pedagogy
Česká houslová škola,
lektor Pavel Šporcl
Koncertní sál ZUŠ Jaroslava Kociana
| Soutěžní volno

První muž ústecké radnice má pro budoucnost Kocianky další nápady, které ale nyní krotí:

„Posbíral jsem řadu podnětů. Náměty, jak přípravu Kocianova Ústí zefektivnit, mám“

ŠEDESÁTÉ VÝROČÍ KOCIANOVOU HOUSLOVÉ SOUTĚŽE I TŘINÁCTÝ FESTIVAL POJALI JEJICH POŘADATELÉ VELKOLEPĚ. NIC Z TOHO BY SE ALE NESTALO SKUTEČNOSTÍ, POKUD BY SE ORGANIZÁTOŘI NEMOHLI OPŘÍT O DESÍTKY VELKÝCH I MALÝCH SPONZORŮ. TÍM ÚPLNĚ NEJVĚTŠIM JE TRADIČNĚ POŘADATELSKÉ MĚSTO, JEHOŽ STAROSTA **PETR HÁJEK** PROSADIL „PŘIKRMENÍ“ KOCIANOVA ÚSTÍ NA VÍCE JAK DVOJNÁSOBEK.

JAN POKORNÝ

VÝŠŠÍ NÁKLADY DANÉ JUBILEUM

Dalo práci tuto změnu prosadit? „Za uplynulé roky se mi myslím podařilo přesvědčit zastupitelstvo našeho města o smysluplnosti festivalu, o jeho přínosu a ve spojení se soutěží i o jeho výjimečnosti. Osobně považuji Kocianovo Ústí za nejvýznamnější kulturní akci města v kalendářním roce.“ má jasno ústecký starosta a pokračuje: „Pravdou je, že program letošního ročníku odrazí významné jubileum soutěže a že náklady jsou vyšší i s ohledem na počet koncertů. O podobě příštího ročníku budeme s uměleckým ředitelem festivalu Pavlem Šporclm jednat bezprostředně po skončení letošního.“

Velký fanoušek Kocianova odkazu se letos aktivně účastnil zasedání organizačního výboru a sám by chtěl do dalších let přinést do

pořadatelského týmu nové podněty. Zatím ale nechce být z pochopitelných důvodů konkrétní. „Posbíral jsem řadu podnětů. Námět jak přípravu Kocianova Ústí zefektivnit mám. Není ještě definitivní, počkám na vyhodnocení letošního ročníku. Sečtu plusy a mínusy, vyslechnu názory ostatních, poradím se ředitelkou soutěže i uměleckým ředitelem festivalu. Zároveň musím na prosazení své představy získat mandát v podzimních komunálních volbách.“ je si vědom okolnosti, že na podzim dostane od ústeckých voličů „vysvědčení“ své čtyřleté práce.

ÚČAST? JAKO VŽDY 100%

O Petru Hájkovi je známo, že se svou ženou zásadně nevynechávají žádný z festivalových

koncertů. Aby byly „židle Hájkových“ v divadle či kostele prázdné, to se jen tak nestane. Potvrdil to už návrat Stefana Milenkoviče a jeho recitál 26. dubna. „Velice jsem se těšil na jeho koncert v Ústí. Byl jsem ohromen a nadšen! Ostatně jako všichni. Po koncertu jsem vyslechl řadu vzpomínek od pamětníků, kteří v roce 1984 byli přímými svědky jeho vítězství. Návrat Stefana Milenkoviče do Ústí je zásluha Pavla Šporcla, potěšil tím celou řadu lidí, kteří jsou se soutěží celoživotně spjati“, chválí ústecký starosta uměleckého ředitele Kocianova Ústí a potvrzuje sto procentní účast i na dalších koncertech: „Těším se na všechny koncerty. Nechci nějaký vyzdvihoval na úkor jiného. Zároveň se těším na setkání s přáteli a s hosty festivalu. Každoročně z Kocianova Ústí čerpám velké množství pozitivní energie.“



PLNÉ DIVADLO NA EBENY!

Festivalový program se po včerejšku přehouppl do své druhé poloviny. Návštěvníci Roškotova divadla tentokrát „přepnuli“ z klasické hudby do populárního žánru a nenechali si ujít koncert skupiny tria bratrů Ebenových. V dnešním vydání přinášíme fotogalerii ze středního pořadu, na kterou navážeme rozhovorem s oblíbeným moderátorem, hudebníkem a hercem Markem Ebenem. >>>6



www.kocianovo-usti.com

www.facebook.com/kocianovousti/

Druhá kategorie

VÝSLEDKY 2. KATEGORIE

1. cena:

MILAN KOSTELENEC

ČR – ZUŠ Frýdlantská, Liberec

JAN NOVÁK

ČR – ZUŠ Mladá Boleslav

Čestné uznání 1. stupně:

TRINITY CHEN

USA – University of Michigan School of Music, Theater and Dance

JAMBALBAYARNYAM

BATBYAMBA

Mongolsko/Mongolia – Mongolian Music and Dance College, Ulaanbaatar

JOHANA KUBÁNKOVÁ

ČR – Gymnázium a Hudební škola hlavního města Prahy

2. cena:

HARRY DAI LIANG

Švédsko / Sweden – Majorstuen Skole, Oslo

3. cena:

VILÉM JIRSA

ČR – ZUŠ Náchod

SLAVINA EMILOVA TENEVA

Bulharsko / Bulgaria – National music school

L. Pipkov, Sofia

ALŽBĚTA DUSOVÁ

ČR – soukromá žákyně

Čestné uznání 2. stupně:

MURUN MUNKHBAT

Mongolsko / Mongolia – Children's palace of Mongolia



Vyhrál loni, vyhrál letos — Milan Kostelenc!

Vítěz nejmladší kategorie 59. KHS si podmanil i kategorii druhou. Dělené první místo získal

Milan Kostelenc a podle svých slov se za rok chystá do Ústí znovu.

CO VAŠE AKTUÁLNÍ POCITY PO VYHLÁŠENÍ? ČEKAL JSTE TRIUMF?

Nečekal, protože konkurence byla velká, jako třeba mongolští soutěžící.

BÝVÁTE PŘI VYSTOUPENÍ NERVÓZNÍ?

Někdy jo...a taky někdy ne. Pokud je tam někdo známý, tak určitě. A když tam nikdo známý není, tak ne.

JAK DLOUHO VÁM TRVALA PŘÍPRAVA NA TUTO SOUTĚŽ?

Každý den jsem cvičil dvě a půl až tři hodiny. Teď jsem zabral ty poslední dva měsíce, co

jsem cvičil na tuhle soutěž. Nechodil jsem třeba na další kroužky.

KDO VÁM V CESTĚ ZA VÍTĚZSTVÍM NEJVÍCE POMÁHAL?

Určitě rodiče. Chtěl bych poděkovat tatínkovi a mamince. Hlavně tátovi za to, že se mi tolik věnoval, a panu učitelovi Petru Matějčákovi, že měl tu trpělivost mě vycvičit tak, abych byl takhle dobrý.

CO VAŠE DALŠÍ PLÁNY DO BUDOUČNA? PŘIJEDETE DO ÚSTÍ I ZA ROK?

Ano, přijedu určitě. Prostě mě baví seznamovat se s novými dobrými pedagogiky a dobrými soupeři. **(ep)**

ZUŠ v Mladé Boleslavi slaví

První cena se dělila a dělila se mezi české zástupce. **Jan Novák** po vyhlášení děkoval své paní profesorce a také rodičům.

CO VAŠE AKTUÁLNÍ POCITY PO VYHLÁŠENÍ?

Výborné, jsem moc rád, že jsem vyhrál.

BÝVÁTE PŘI VYSTOUPOVÁNÍ NERVÓZNÍ?

Na začátku jsem byl nervózní, ale potom už ne.

JAK DLOUHO VÁM TRVALA PŘÍPRAVA NA TUTO SOUTĚŽ?

Tuto skladbu hraji téměř rok. Že chci jet na tuto soutěž, jsem se rozhodl asi v říjnu a od té

doby jsem se připravoval.

KDO VÁM V CESTĚ ZA VÍTĚZSTVÍM NEJVÍCE POMÁHAL?

Nejvíce mi pomáhali rodiče a také paní profesorka Švejdivová z Boleslavi.

VAŠE DALŠÍ PLÁNY DO BUDOUČNA? PŘIJEDETE DO ÚSTÍ I ZA ROK?

Určitě bych se této soutěži chtěl ještě někdy zúčastnit. A kromě Kocianovy houslové soutěže jezdím na Houslovou soutěž Josefa Micky a také na soutěž Mistra Muziky v Nové Pace. **(rk)**

Předseda poroty Pavel Hůla hodnotí druhou kategorii

Češi mají pochopitelně radost, ale rozdělení cen je spravedlivé. Došlo k dělení první ceny, ale bodově to vyšel tak, že jsme se nemohli zachovat jinak. Dokonce i Švéd na druhém místě byl jen těsně za nimi! Proto získal samostatnou druhou cenu. Mně se velice líbil, jednou z něj, podle mého názoru, vyrostle velmi dobrý profesionální houslista. Potřebuje ještě malé korekce.

Každý z vítězných Čechů byl ve svém projevu trošičku jiný, i když šlo jen o detaily. Milan Kostelenc vyhrál loni nejmladší kategorii, už má zkušenosti, hrál s Pavlem Šporcem, jeho výkon byl jistý. Jan Novák příjemně překvapil.

Co se týká třetích cen, tak v Ústí dobře známý Vilém Jirsa zaznamenal další kvalitní výsledek, líbil se i dětské porotě. Mladá Bulharka podala kvalitní výkon, možná měla nevýhodu, že hrála úplně první. Poslední třetí cenu a hlavně atraktivní cenu za nejlepší provedení skladby Bohuslava Martinů získala Alžběta Dusová. Zaujala nás projevem, Martinů vyžaduje hodně hudebnosti, kterou nás oslovila.

Stále přetrvává problém s výběrem skladeb, někdy nehrají mladí houslisté to, co by jim vyhovovalo. Ale to je problém pedagogů, nikoliv jejich svěřenců. Druhá kategorie bývala v některých letech slabší, ale letos byla velmi dobrá.



The chairman of the jury Pavel Hůla rates the second category

The Czechs are obviously glad, but the distribution is fair. There was a division of the 1st prize, but in regards of the points, it came out in a way that we could not do it differently. Even the Swede on the 2nd place was just closely behind them! Therefore, he got a separate second prize. I really liked him; in my opinion, I think that he will become a great professional violinist. He still needs some small improvements.

Every one of the Czech winners was a bit different in their performances, even though it was only details! Therefore, he got a separate second prize. I really liked him; in my opinion, I think that he will become a great professional violinist. He still needs some small improvements.

his performance was certain. Jan Novák was a pleasant surprise.

As for the third prizes, Vilém Jirsa, who is well-known in Ústí, recorded another quality result, even the children's jury liked him. The young Bulgarian made a quality performance; maybe she had a disadvantage of playing as the first. Alžběta Dusová won the last third prize and mainly the attractive prize for the best interpretation of the piece by Bohuslav Martinů. She caught our attention with her performance; Martinů calls for a lot of musicality, with which she interested us.

There is still a problem with choosing the pieces; sometimes the young violinists do not play what is convenient for them. But that is an issue of the teachers, not their pupils. The second category was weaker in some years, but this year, it was very good.

Třetí kategorie

VÝSLEDKY 3. KATEGORIE

1. cena:

DANIEL MATEJČA

ČR – ZŠ a ZUŠ Jablonoř, Liberec

2. cena:

THEODORE KIM

Belgium – Institut Supérieur de Musique et de Pédagogie

3. cena:

ANDREJ BALAŽ

Srbsko / Serbie – MŠ Novi Sad

IVA MARINOVA

Bulharsko / Bulgaria

EMUJIN ENKHAATAR

Mongolia – Mongolian State of Conservatory, Ulaanbaatar

Čestné uznání 1. stupně:

HELENE FREYTAG

Německo / Germany – Borsdorf

Čestné uznání 2. stupně

DAVID KUBITA

ČR – Gymnázium a hudební škola hlavního města Prahy

Čestné uznání 3. stupně

VERONIKA JUGASOVÁ

ČR – ZUŠ Jižní Město, Praha 4



„Samozřejmě se sem rád vrátím!“

Češi zatím jubilejní Kociance vládou. Třetí kategorii opanoval jednoznačným způsobem liberecký Daniel Matejča. Přinášíme jeho dojmy hned po vyhlášení výsledků.

ČEKAL JSTE TRIUMF? A MŮŽE VÍTĚZ 3. KATEGORIE POMÝŠLET I NA LAUREÁTSKÝ TITUL?

Úplně jsem to nečekal, byli tady silní konkurenti. O laureátském titulu jsem přemýšlel, rozhodně by to bylo krásné, ale nevím.

CVIČIL JSTE PŘED SOUTĚŽÍ DĚLE NEŽ OBVYKLĚ? CO OBNÁŠELA PŘÍPRAVA? Obnášelo to hodně úsilí, cvičil jsem opravdu intenzivně. Co si pamatuju, tak to bylo čtyři a půl hodiny denně, někdy i pět.

KDO VÁM DRŽEL PALCE TADY A KDO DOMA?

Z domova mi fandilo pár kamarádů a tady byl se mnou samozřejmě pan profesor, rodiče a ségra.

PLÁNUJETE ZDE SOUTĚŽIT I PŘÍŠTÍ ROK?

Uvidíme, jak to letos bude s tím absolutním vítězstvím. (směje se) Ne, samozřejmě se sem rád vrátím.

MÁTE PŘED SEBOU SOBOTNÍ KONCERT VÍTĚZŮ V DIVADLE, BUDETE SE NA NĚJ JEŠTĚ PŘIPRAVOVAT?

Ano, to je samozřejmost. (am)

Předseda poroty Pavel Hůla hodnotí třetí kategorii

Po druhém kole jsem větším optimistou, výkony prakticky u všech oproti prvnímu kolu výrazně stouply. Jako porota jsme měli jednodušší pozici, vítěz se od ostatních odlišil přesvědčivě. Výkon Daniela Matejči byl naprosto profesionální, mohl se s ním zúčastnit i soutěže pro starší houslisty. Jeho pojetí bylo bezchybné, muzikální. Je vidět, že jde cílevědomě dopředu, má kvalitní vedení. Navíc také vhodně zvolil repertoár.

Belgičtí soutěžící tady mívají kvalitu, nakonec druhý Theodore Kim u úvodním kole příliš nezaujal, nicméně přesvědčil v kole druhém.

Srbové tady většinou sází na virtuózní techniku, ale často jejich pojetí schází řád. Andrej Balaž ale do techniky vložil také muzikalitu. Možná jen volba repertoáru nebyla úplně ideální. Další ze třetích cen

získala bulharská soutěžící, předvedla korektní, příjemné hraní na poslouchání.

Slečna Emujin je dle mého nejlepší houslistkou z mongolské delegace. Rok od roku se zlepšuje, musí ještě odstranit drobné technické problémy. Její paní profesorka je velmi starostlivá vůči svým žákům a funguje to.



The chairman of the jury Pavel Hůla rates the second category

The Czechs are obviously glad, but the distribution is fair. There was a division of the 1st prize, but in regards of the points, it came out in a way that we could not do it differently. Even the Swede on the 2nd place was just closely behind them! Therefore, he got a separate second prize. I really liked him; in my opinion, I think that he will become a great professional violinist. He still needs some small improvements.

Every one of the Czech winners was a bit different in their performances, even though it was only details. Milan Kostelenec won the youngest category last year, he has already some experience, he played with Pavel Šporcl, his performance was certain. Jan Novák was a pleasant surprise.

As for the third prizes, Vilém Jirsa, who is well-known in Ústí, recorded another quality result,

even the children's jury liked him. The young Bulgarian made a quality performance; maybe she had a disadvantage of playing as the first. The last third prize and mainly the attractive prize for the best interpretation of the piece by Bohuslav Martinů won Alžběta Dusová. She caught our attention with her performance; Martinů calls for a lot of musicality, with which she interested us.

There is still a problem with choosing the pieces; sometimes the young violinists do not play what is convenient for them. But that is an issue of the teachers, not their pupils. The second category was weaker in some years, but this year, it was very good.

Dvojnásobný vítěz Czech Press Photo **Petr Wagenknecht**, který naposledy uspěl s fotkami z Kocianky, o sobě tvrdí:

“Jsem milovníkem exotiky všedního dne”

PŘESTOŽE JEHO DOMÉNOU JSOU SVATEBNÍ FOTOGRAFIE A LONI JEJ MEZINÁRODNÍ FOTOGRAFICKÝ WEB SLR LOUNGE ZAŘADIL MEZI 150 NEJLEPŠÍCH SVATEBNÍCH FOTOGRAFŮ SVĚTA, ZNÁMÝ ÚSTECKÝ FOTOGRAF PETR WAGENKNECHT SE ZAPSAL ZLATÝM PÍSMEM TAKÉ DO DĚJIN KOCIANKY. SOUBOR FOTOGRAFIÍ Z KHS, KTERÉ PŘIHLÁSIL DO SOUTĚŽE CZECH PRESS PHOTO, OBDRŽEL NEJVYŠŠÍ OCENĚNÍ V KATEGORII KULTURA A UMĚNÍ. „LÁKALO MĚ ZÁKULISÍ, NERVOZITA BY SE TAM DALA KRÁJET,“ ŘÍKÁ V ROZHOVORU, KTERÝ SE TOČÍ TAKÉ KOLEM JEHO DŘÍVĚJŠÍHO ANGAŽMÁ V REDAKCI ORLICKÉHO DENÍKU.



JAN POKORNÝ



V ÚSTÍ A NEJEN V NĚM TĚ ZNAJÍ JAKO SKVĚLÉHO FOTOGRAFA, ALE POKUD SI VZPOMÍNÁM, TVOJE CESTA K OBJEKTIVU BYLA POMĚRNĚ SPLETITÁ. KUDY VEDLA?

Přes výtvarno. Jako dítě jsem hodně maloval, výtvarka mi šla. Pak jsem díla prezentoval na místních výstavách. Ve dvanácti, třinácti jsem tihl k přírodě, často jsem jezdil do plenéru. Maloval jsem olejem, což bylo pracné, místa jsem si proto začal fotit a zpracovával je doma. Dělal jsem pak hodně výtvarné fotky, něco jsem přihlásil na místní soutěž a vyhrál dvě kategorie. Takhle si mě všimli v Deníku, a když tvůj táta hledal fotografa po Rostovi Moravcovi, oslovil mě. Za to jsem mu vděčný, moc jsem toho neuměl, on vsadil na pocitovou kartu. Přinesl mi domů nějaké fotky, v koupelně jsem je zpracoval, byly to takové šediváky. (směje se)

NÁSTUP DO NOVIN MUSEL BÝT PRO MLADÉHO FOTOGRAFA BEZ ZKUŠENOSTÍ ASI DOST NÁROČNÝ, ŽE?

Všechno jsem se musel učit, vůbec jsem třeba nevěděl, jak se dělá reportáž.

KDYŽ SE ZA ROKY V ORLICKÉM DENÍKU OHLÉDNEŠ, CO TĚ NAUČILY?

Jednak zpracování fotek. Ze začátku jsme dělali na film, vyvolávali třeba několikrát denně. Bylo

třeba nazvětšovat na papír, posílalo se to vlakem. A pak jsem trnul, jak to druhý den vyjde. (směje se) Řemeslo bylo ale krásný, voňavý, je v tom napětí, které se dnes ztrácí. Přijel jsi z focení a nevěděl, co z toho vyleze.

A STALO SE NĚKDY, ŽE NEVYLEZLO NIC?

Stalo. Špatně jsem vyvolal, ale nějak jsem to z toho nakonec dostal. Větší průšvihy se mi přihodily s digitálem. První měl paměť na dvanáct snímků, fotil jsem cirkus v Rychnově a všechno bylo totálně rozmazané. A jednou jsem si smazal fotky, když jsem v Mýtě fotil výstavu pro pana Koničku.

Výhoda focení v novinách je to, že se dostaneš ke všemu, ke kultuře, politice. Třeba sport je strašně důležitý, na něm si vypěstuješ postřeh, předvídatost. Nemůžeš sledovat balón, ale musíš odhadnout, kam dopadne.

Z REDAKCE JSI ODEŠEL V ROCE 2008, CO TĚ K TOMU VEDLO? A NELITUJEŠ ZPĚTNĚ?

Na okrese je logicky omezené množství akcí, a když je fotíš podesáté, už ti to moc nedává. Začal jsem dělat svoje věci bokem, nakoupil si techniku, několik let jsem se na přechod

pomalou chystal. Udělal jsem to až ve chvíli, kdy jsem se focením dokázal uživit, bez rizika, měl jsem zakázky dopředu.

Svého rozhodnutí nelituju, jsem rád svým pánem. Nepatřím ale mezi progresivní, často se k práci musím dokopat. Prokrastinuju a jsem trochu líný! (směje se)

JE TEĎ VE TVÉ BRANŽI VELKÁ KONKURENCE? PŘEDPOKLÁDÁM, ŽE ČASY SE V POSLEDNÍCH LETECH ZMĚNILY.

Začínal jsem v době, kdy se ještě fotilo na film, fotografů tolik nebylo. Dneska musí být mladí víc talentovaní než já, aby se prosadili, musí být něčím odlišní. Já dělám hodně svatební fotky, když se podíváš na ty běžné, je to jedna jako druhá. Trendy se neustále kopírují. Na svatbu se nosí ateliérové móresy, moc se portrétuje. Já to chci vrátit k přirozené reportáži.

ZAMĚŘIL SES NA TENTO TYP AKCÍ OD POČÁTKU CÍLENĚ, NEBO SE CESTA TAK NĚJAK UKÁZALA SAMÁ?

Úplně sama. Jak jsem měl vrstevníky, co se ženili, tak mě občas pozvali: „Hele, můžeš přijít a mohl bys s sebou vzít foťák?“ Pár akcí jsem takhle nafotil, většinou na deset filmů, tedy 360 snímků. Dneska jich pořídím tak čtyři tisíce, už nemusím být opatrný. Svatební fotka se dělala jinak, dnes je to jinde. Mladí dávají zajímavé nápady, děláme každý rok setkání svatebních fotografů. Já tíhnu k realistickému záznamu, bez vlastního vlivu, jsem pouhým pozorovatelem. Nechci svatbu na portrétu, i když ho taky umím udělat. Na co ti bude sto portrétů? Po letech se spíš koukneš na to, jak dědeček tancoval.

UŽ V REDAKCI JSEM SI JAKO „MLADÝ ELÉV“ VŠÍMAL, ŽE VNÁŠÍŠ DO SVÝCH OBRÁZKŮ SPECIFICKÝ DRUH HUMORU. JAK BYS HO POJMEMOVAL?

Fotky jsou mým odrazem, jako optimista mám k humoru blíž a jdu po něm. Někdy úspěšně, jindy ne. U svatby hned poznáš, jestli je srdečná nebo studená, je to o vztazích. Momentky většinou samy přicházejí, ale chce to určitou předvídatost. Když byl ještě naživu

dokumentarista Jan Špáta, tak o něm říkali, že namířil kameru na nějaké místo a tam se něco stalo. O to se snažím. Je tedy fakt, že některé situace se opakují.

Ještě ke svatební fotce. Jasně, dá se tím dobře uživit, rezervace mám většinou rok dopředu, bylo to i víc. Vyrojila se spousta fotografů, která to dělá čistě pro peníze. Což by samo o sobě nebylo ještě nic špatného, taky se focením živím. Musíte si ale uvědomit, že svatební fotka je reportáž, ne nějaká navoněná cukrová vata. Než jsem si tohle uvědomil, nedělal jsem svatební fotky úplně s láskou.

JE NĚCO, CO TI V SOUČASNOSTI KOMPLIKUJE PRACOVNÍ ŽIVOT? NEBO BYS NIC NEMĚNIL A JSI ABSOLUTNĚ „HAPPY“?

Občas mám pocit, že ztrácím kontakt s nejnovější technikou zpracování fotek, v tom jsou mladí zdatnější. Tenhle hendikep ale snad vyrovnávám zkušeností a konzervativností, nechci ulítávat na trendech. Myslím, že obyčejnost fotky a klasický přístup se nemůže zprostitovat.

SEBEVĚDOMĚ BYS MOHL ŘÍCT, ŽE NEMUSÍŠ TRENDY VNÍMAT, KDYŽ JE SÁM VYTVAŘÍŠ! (směje se) Spousta lidí mi řekla, že jsem je k focení inspiroval.

ČTENÁŘE FESTIVALOVÉHO A SOUTĚŽNÍHO ZPRAVODAJE BUDE JISTĚ ZAJÍMAT ÚSPĚCH, KTERÉHO JSI DOSÁHL SE SOUBOREM SNÍMKŮ Z LOŇSKÉ KOCIANKY V SOUTĚŽI CZECH PRESS PHOTO. V KATEGORII KULTURA A UMĚNÍ JSI ZÍSKAL PRVNÍ MÍSTO. „ZLATO“ JSI BRAL V ROCE 2013 TAKÉ ZA DOKUMENTOVÁNÍ JIZERSKÉ PADESÁTKY, DAJÍ SE OBĚ VÍTĚZSTVÍ NĚJAK POROVNAT, POMĚŘIT?

Jizerská padesátka je několikahodinový závod, obrovské množství lidí. Na malém prostoru několik tisíc! Máš spoustu možností příběhy najít. Obou úspěchů si vážím, Jizerská padesátka mi možná seděla trochu víc, protože sportu se na rozdíl od hudby věnuju. Na Kociance jsem si musel momenty víc „vyčekat“, nesmíš rušit, otravovat.....>>>

>> <http://www.kocianovo-usti.com/>

Double winner of the Czech Press Photo competition **Petr Wagenknecht** that last time succeeded with photos from the Kocian's Violin Competition says about himself:

“I am a lover of the exotic in everyday life”

ALTHOUGH WEDDING PHOTOGRAPHS ARE HIS MAIN DOMAIN AND LAST YEAR, THE WEBSITE SLR LOUNGE CLASSIFIED HIM AS ONE OF THE 150 BEST WEDDING PHOTOGRAPHERS OF THE WORLD, A FAMOUS PHOTOGRAPHER FROM ÚSTÍ NAD ORLÍCÍ PETR WAGENKNECHT ALSO MADE HIS MARK IN THE HISTORY OF THE KOCIANOVO ÚSTÍ. A SET OF PHOTOGRAPHS FROM THE KOCIAN'S VIOLIN COMPETITION, WITH WHICH HE ENTERED THE CZECH PRESS PHOTO COMPETITION, WON THE FIRST PLACE IN THE CULTURE AND ART CATEGORY. “I WAS ATTRACTED BY THE BACKSTAGE, THE NERVOUSNESS WAS ALMOST SLICEABLE,” HE SAYS IN THE INTERVIEW THAT ALSO FOCUSES ON HIS PREVIOUS ENGAGEMENT IN THE REDACTION OF THE ORLICKÝ DENÍK.

ELIZABETH PAVLOVEC

IN ÚSTÍ AND NOT ONLY THERE, YOU ARE KNOWN AS A GREAT PHOTOGRAPHER, BUT AS I REMEMBER IT, YOUR JOURNEY TO THE LENS WAS SORT OF COMPLICATED. WHERE DID IT LEAD YOU?

Through art. As a child, I painted a lot, I was good at art. Then, I presented my pieces at local exhibitions. When I was twelve and thirteen, I was attracted to the nature, I often went to the plenary. I was oil-painting, which was laborious; therefore, I took photos of the places and painted at home. I did a lot of artistic photos, I entered a local competition with some of them, and won in two categories. Thanks to that, they noticed me in Deník, and when your dad looked for a successor after Rosta Moravec, he approached me. I am very thankful for that, I did not know much, and he just went for his inner sense. He brought me home some pictures, and I processed them in a bathroom. They were kind of grey. (laughs)

COMING TO THE NEWSPAPER MUST HAVE BEEN DIFFICULT FOR A YOUNG PHOTOGRAPHER WITHOUT ANY EXPERIENCE, RIGHT?

I had to learn everything; for example, I had no clue how to do a reportage.

WHEN YOU LOOK BACK AT THE YEARS SPENT IN ORLICKÝ DENÍK, WHAT HAVE YOU LEARNT?

Firstly, the processing of photographs. In the beginning, we were taking photos on film, we printed them multiple times a day. It was necessary to make the photos bigger on a paper because it was then sent by a train. I was on pins and needles about how it is going to come out the next day. (laughs) But the crafting was beautiful, sweet, full of tension that is lost today. You would come home from the session not knowing how everything is going to turn out.

DID IT EVER HAPPEN THAT NOTHING CAME OUT RIGHT?

Yes. I printed it incorrectly, but I managed to handle it. I came across more trouble with the digital camera. The first one had a memory of 12 snaps, I was taking photos of a cirque in Rychnov, and everything was totally blurry. Another time, I was taking photos at an exhibition of Mr. Koniček in Mýto, and I deleted all my photos.

The advantage of taking photos for a newspaper is that you get to see everything from culture

to politics. For instance, sport is extremely important because you improve your reaction and anticipation. You cannot watch the ball, but you must predict, where it is going to land.

YOU LEFT THE REDACTION BACK IN THE 2008. WHAT LED YOU TO THAT? DO YOU SOMEHOW REGRET IT?

In the county, there are logically not many events. Therefore, after taking photos of them for the tenth time, you don't get much joy from it. I started to focus on my personal projects; I bought some equipment, and I was preparing myself for a change for a couple of years. I went for it in the moment when I was sure I could make a living with photography; without risks. I had some orders planned in advance.

I don't regret my decision because I like to be my own boss. However, I am not a progressive person. I often have to persuade myself into working. I procrastinate, and I am quite lazy! (laughs)

IS THERE A BIG COMPETITION IN YOUR INDUSTRY NOW? I SUSPECT THERE WERE SOME CHANGES IN THE PAST YEARS.

I was started when we took photos on film; there were not many photographers. Today the youth must be more talented than I to make a mark; they must be different. I do a lot of wedding photographs, when you look at the basic ones, they are all the same. The trends are copied all the time. Atelier mores are brought to weddings, and portraits are made a lot. I want to bring it back to the natural reportage.

DID YOU FOCUS ON THIS KIND OF EVENTS FROM THE BEGINNING OR DID THE JOURNEY SHOW ITSELF WITH TIME?

It absolutely showed itself. As I had peers that were getting married, they sometimes invited me: “Hey, could you bring your camera with you?” I took photos of some events like this, usually on ten films, which is 360 snaps. Today I take about four thousand of them because I do not have to be careful. The wedding photo is done differently, today it is elsewhere. The youth has many interesting ideas, and we have meetings of wedding photographers every year. I crave for the realistic record, without my own



influence, I am just an observer. I do not want to put the wedding on a portrait even though I can make it, too. What are one hundred portraits for? In years, you'd rather see how your granddad danced.

ALREADY IN THE REDACTION I NOTICED YOU BRING A LITTLE HUMOR INTO YOUR PHOTOGRAPHS. HOW WOULD YOU CALL IT?

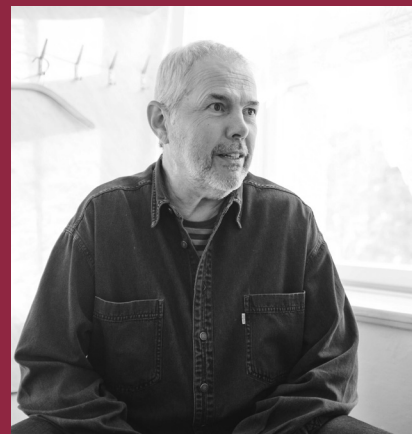
My photos are my reflection, as a positive person I am close to humor, and I am after it. Sometimes I'm successful, sometimes not. At a wedding, I know straight away if it is warm or cold, it is all about relationships. Snapshots usually come themselves, but it still calls for a little anticipation. When the documentarist Jan Špáta was still alive, people said that when he pointed his camera

somewhere, something happened. I'm trying to do just that. However, it is true that some situations repeat themselves.

More to the wedding photo, yes, it is easy to make a living of it. I usually have reservations at least one year in advance, even more. A lot of photographers only do it for the money. All in all, there is nothing wrong about it; I also make living out of it. Nevertheless, you must realize that the wedding photo is a reportage, not some nice smelling cotton candy. Before I realized this, I did not do the wedding photo with love.>>>

>> <http://www.kocianovo-usti.com/>

Bratři Ebenové v Roškotově divadle objektivem Adama Faltuse



THE COMPETITION ORCHESTRA ARE TUNING

An innovation of the last year's Kocian's Violin Competition was the performance of the children's orchestra, which with the assistance of the artistic director of the Kocianovo Ústí and the patron of the competition Pavel Šporcl, played at the final concert in the Roškotovo theatre. The orchestra composed of the contestants of the competition and other young musicians was positively accepted; therefore, the organization team with the directress of the KVC Lenka Lipenská in the lead, decided to repeat this desertification of the competition program.

This year, the orchestra is preparing the Concerto for violin and orchestra G dur RV 310 by Antonio Vivaldi under the lead of a conductor Miluše Barvínková. She is also taking care of a successful youth symphonic orchestra Decapoda and for many years, she was preparing the local representative Hana Jasná for the Kocian's Violin Competition.

The rehearsals are taking place today and tomorrow from 14.00 to 15.30 on the 4th floor in the class n.427. The performance of the orchestra will be a part of the Saturday concert from 14.30 in Roškotovo theatre.

SOUTĚŽNÍ ORCHESTR LADÍ FORMU

Novinkou loňského ročníku Kocianovy houslové soutěže bylo vystoupení dětského orchestru, který za asistence uměleckého vedoucího Kocianova Ústí a patrona soutěže Pavla Šporcla hrál na závěrečném koncertu vítězů v Roškotově divadle. Orchester složený z účastníků soutěže a dalších mladých hudebníků se dočkal pozitivního přijetí, a tak se organizační tým v čele s ředitelkou KHS Lenkou Lipenskou rozhodl toto zpestření soutěžního programu zopakovat.

Letos orchestr nacvičuje Koncert pro housle a orchestr G dur RV 310 Antonia Vivaldiho pod vedením dirigentky Miluše Barvínkové. Ta se zároveň stará o úspěšný mládežnický symfonický orchestr Decapoda a řadu let připravovala na Kocianovu houslovou soutěž domácí zástupkyni Hanu Jasnou.

Zkoušky se konají ještě dnes a zítra od 14.00 do 15.30 ve 4. podlaží ve třídě č. 427. Vystoupení orchestru pak bude součástí sobotního koncertu od 14.30 v Roškotově divadle. (jp)



PAVEL ŠPORCL BUDE PŘEDNÁŠET

Dnešní den je vyhrazen nejen účastníkům nejmladší kategorie, ale také všem pedagogům, kterých se sešlo v pořadajícím „zušce“ požeňaně. Právě jim je určen seminář s názvem České houslové legendy, který v koncertním sále začne od 14 hodin. Lektorem semináře je patron KHS Pavel Šporcl. (red)

PAVEL ŠPORCL WILL LECTURE

Today is not only dedicated to the contestants of the youngest category, but also to all teachers – and there are many of them in the organizing music school. Exactly to them is determined the seminar with the name Czech Violin Legends, which starts in the concert hall at 14 o'clock. The lector of the seminar is the patron of the KVC Pavel Šporcl.

Premiérová účast laureáta z r. 2004 v odborné porotě je plná zajímavých momentů

Petr Matěják: „Je velká zodpovědnost nikomu neukřivdit“

ČISTĚ ČESKÁ POROTA JE UNIKÁTEM JUBILEJNÍ KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE. SOUTĚŽÍCÍ HODNOTÍ LAUREÁTI A VÍTĚZOVÉ NAPŘÍČ JEDNOTLIVÝMI GENERACEMI — NEJZKUŠENĚJŠÍ ZASTUPUJÍ PAVEL HŮLA S BOHUSLAVEM MATOUŠKEM, VŮBEC NEJMĚLŠÍ JE NAOPAK PETR MATĚJÁK. A PRÁVĚ ON POSKYTL VČERA ZPRAVODAJI KOCIANOVA ÚSTÍ ROZHOVOR.

ANNA MLYNÁŘOVÁ

POPŘVÉ JAKO POROTCE ZASEDÁTE NA TĚTO SOUTĚŽI, ALE VAŠE PRVNÍ NÁVŠTĚVA ZDE V ÚSTÍ TO NENÍ. V ROCE 2004 JSTE SE NA KOCIANOVĚ HOUSLOVÉ SOUTĚŽI STAL ABSOLUTNÍM VÍTĚZEM A DRŽITELEM ZVLÁŠTNÍ CENY ZA MIMOŘÁDNÝ VÝKON. JAK TENTO ÚSPĚCH OVLIVNIL VÁS A VAŠI HOUSLOVOU KARIÉRU?

Nejprve bych chtěl poděkovat, že jsem byl vybrán do odborné poroty, protože je to pro mě velká čest. Od mého vítězství už je to dlouhých čtrnáct let a já se do Ústí vždy vracím rád, protože na něj mám krásné vzpomínky. Poprvé jsem zde byl v roce 2002, kdy jsem se umístil na třetím místě, o rok později na druhém místě a konečně v roce 2004 jsem získal titul laureáta. Jak zde už Pavel Šporcl zmiňoval, že pro něj vždy Kociánka byla středobodem houslistického roku, tak to samé znamenala pro mě. A právě po tom prvním ocenění tady už mi bylo jasné, že housle jsou to, čemu se chci dál věnovat. A začal jsem dělat vše pro to, aby se mi to podařilo.

CO ŘÍKÁTE ATMOSFÉRE LETOŠNÍHO ROČNÍKU SOUTĚŽE? Atmosféra je bezvadná v tom, že žádný z porotců není učitelem nikoho z účastníků. Tím pádem je porota odborná do slova a do písmene, protože nikdo nemáme potřebu někomu nadřizovat. Rozhodujeme podle toho, jak to cítíme. A tak to má být.

UTKVĚL VÁM NĚKDO Z LETOŠNÍCH SOUTĚŽÍCÍCH SVÝM VÝKONEM V PAMĚTI?

Byl jsem nadšený z dvou chlapců ve druhé kategorii, kteří se teď umístili na prvním místě. Hráli opravdu hezky. Zajímavé bylo, že některým dětem, které nás svým výkonem překvapily v prvním kole, se to v tom druhém naopak moc nepovedlo. Ale to už je soutěž, může se stát cokoliv, a tím je to zajímavé.

CO NA PRÁCI POROTCE POVAŽUJETE ZA NEJTĚŽŠÍ?

Je velká zodpovědnost nikomu neukřivdit. I když člověk rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, tak samozřejmě vždy bude někdo výsledkem zklamán. I mně se

to párkrát jako malému houslistovi stalo. Ale když nejsem spokojen, tak je důležité si třeba za někým z porotců zajít a zjistit, proč se tak rozhodlo. Děti mají právo to udělat a my je pak alespoň můžeme dál nasměrovat, říct, co jsme v jejich výstupu hledali a co tam chybělo.

UVAŽOVAL JSTE NĚKDY O PRÁCI PEDAGOGA NA HUDEBNÍ AKADEMII?

Myslím, že předávat vědomosti a zkušenosti z pódia je tak trochu povinností každého umělce, takže bych se tomu rozhodně nebránil. Uvidíme, co budoucnost přinese.

VÁŠ OTEC JE SVĚTOZNÁMÝ HOUSLISTA A NENÍ POCHYB, ŽE MĚL NA VÁŠ VZTAH K HUDBĚ VELKÝ VLIV. VĚDĚL JSTE UŽ OD MALA, ŽE BYSTE CHTĚL NÁSLEDOVAT JEHO STOPY A VĚNOVAT SE HOUSLÍM PROFESIONÁLNĚ?

Já jsem vždycky na housle chtěl hlavně hrát. Takže mé cvičení v těch začátcích nevypadalo úplně tak, jak by mělo. A proto jsem se až do dvanácti let na soutěžích moc neprosazoval. Chyběla mi dřina, kterou do toho všechny děti



tady dávají. Já vlastně zjistil až díky Kocianově soutěži, že housle jsou něco, co mě baví, co má smysl a v čem bych mohl vynikat. Moji rodiče, oba mimochodem profesionální houslisté, byli přesvědčeni, že co se má stát, stane se, a do cvičení mě vůbec nenutili. Až potom, co jsem se sám rozhodl, že bych se houslím chtěl doopravdy věnovat, se mnou otec začal opravdu důsledně cvičit. A pak se už výsledky dostavily. Samozřejmě je to občas těžké, když vás, být v dobré víře, kritizuje vlastní rodina. Nevím, jestli bych to sám chtěl zažít, až třeba někdy budu mít vlastní děti. Uvidíme. (směje se)

Nová scénografie festivalových koncertů

Hudební svátek Mistra Kociana se daří držet ve skvělé kondici nejen díky štědrosti sponzorů a obětavosti početného pořadatelského týmu. Soutěž i festival se může opřít o celou řadu partnerství, jedno z nich je již téměř deset let spjata ze zdejší Střední školou uměleckoprůmyslovou.

IMPULZ Z KLUBCENTRA

Někdejší „textilka“ od r. 2009 zajišťuje tvorbu a tisk festivalového a soutěžního zpravodaje, letos také vyprodukovala knižní rozhovor s předsedou odborné poroty Pavlem Hůlou, přičemž vydavatelem publikace je Nadační fond ve spolupráci s městem.

Další výrazný „otisk“ zanechala umprumka také v sále Roškotova divadla, který hostil

první tři festivalové koncerty. Nové scény, které jej nyní zdobí, vzešly právě z ateliéru SŠUP.

„S přáním vytvořit novou scénu hudebního festivalu Kocianovo Ústí se na naši školu obrátil ředitel Klubcentra pan Karel Pokorný. Návrh scény hudebního festivalu je samozřejmě zajímavá zkušenost, město naší školu také podporuje, takže jsme tuto žádost neodmítli,“ hovoří o počátku spolupráce vedoucí uměleckých oborů SŠUP, akademický malíř Jaroslav Habrman. Jak dále podotýká, z časových důvodů nemohl být náročný úkol svěřen studentům, kteří se ale podílejí například na tvorbě zpravodaje. „Na návrhu základního konceptu scény se tak podílel učitel oboru Design produktů Bohuslav Horák, který je profesí architekt, dále vedoucí oboru Grafický design Bohuslav Špaček a také já,“ doplňuje Jaroslav Habrman s tím, že závěrečné konzultace se účastnil také starosta města Petr Hájek a ředitel Klubcentra Karel Pokorný.

POZITIVNÍ OHLASY

Reakce návštěvníků festivalových koncertů dávají tušit, že spolupráce Kocianova Ústí a umprumky nebyla krokem vedle. Ve škole tak vládne spokojenost. „Cílem bylo vytvořit scénu jednoduchou, takovou, která by nevtíravě podporovala atmosféru festivalu a také byla variabilní. Řešením bylo využít zavěšených pruhů lehké černé tkaniny s vhodným grafickým potiskem, která by se v případě potřeby mohla vytáhnout tak, aby nerušila,“ podotýká Jaroslav Habrman a přidává ještě jednu zajímavost: „Fotografii pro grafickou stylizaci Jaroslava Kociana nám poskytl městské muzeum, kresba houslisty je starší školní práci absolventky naší školy Veroniky Bílkové, která nyní na škole také učí.“

(rk, jp)



DOPORUČENÍ EMERITNÍHO PŘEDSEDY POROTY PROF. IVANA ŠTRAUSE

PRAHA 9. 5. 2018



Kocianova houslová soutěž v Ústí nad Orlicí se za 60 let existence propracovala mezi nejznámější soutěže pro nejmladší generaci. Mnozí z vítězů, včetně zahraničních, uvádějí tuto trofej jako první ve svém životopise. Podle jejího vzoru vznikaly ve světě od 80. let soutěže další, které se ale musely vůči Kociance vymezovat, pokud nechtěly její pečlivě vypracované podmínky jen kopírovat.

60 let jsou tři generace. Ti nejstarší laureáti, jako Bohuslav Matoušek či Václav Hudeček a Pavel Hůla, ověření vavříny ze sólových kariér, předávají své zkušenosti dalším

adeptům houslového mistrovství. Střední generace je v plném rozletu, Pavel Šporcl, Josef Špaček nebo Jan Fišer, a kraluje jak na našich, tak na světových podiích. Nejmladší generace, bratři Matouš a Šimon Michalovi, Milan Al-Ashhab či Pavla Tesařová, se dere do života s energií a dychtivostí mládí, toužícího převracet svět naruby, nebo alespoň dát najevo, že není o nic horší než jejich předchůdci, naopak, že jsou často lepší. S růstem světové konkurence – a účastníci Kocianky jsou vskutku z celého světa – se snaží i česká houslová škola nezaostávat a prezentovat své nejlepší na

srovnatelné úrovni s jejich vrstevníky. Kocianova soutěž není pro průměrné děti. Je to špičková soutěž a jen ti nejlepší z nejlepších jsou schopni plnit vysoké a stále stoupající nároky podmínek. Je velká škoda, že se zatím nepodařilo vytvořit mediální platformu, na níž by mohli čeští vítězové prezentovat své výkony tak, aby měla veřejnost přehled o úrovni těch nejuspěšnějších a jejich vrstevníci měli inspiraci k usilování o vyšší kvalitu svých životů.

Nadace Život umělce podporuje umělecké projekty přispívající k rozvoji české umělecké kultury. KHS je bezesporu jedním z takových projektů, navíc slaví úctyhodné kulaté výročí. Podpora této události by patřila k vysoce záslužným činům Nadace. Ostatně některý z účastníků KHS určitě rád přijede zahrát na jakoukoli slavnost Nadace, takže bude možno se přesvědčit na vlastní uši, jakých výkonů jsou tyto mimořádně nadané děti schopny.

V úctě
prof. Ivan Štraus

Zpravodaj Kocianova Ústí 2018

šéfredaktor: Jan Pokorný

redakce: Elizabeth Pavlovec,
Anna Mlynářová, Renata Křivková

grafika: Lucie Zamazalová, Alice Šedová,
Matěj Vondrouš

foto: Adam Faltus, Matouš Gorun

korektury: Eva Suchomelová,
Pavel Vomáčka

tisk: Střední škola uměleckoprůmyslová
Ústí nad Orlicí



PREMIÉROVĚ MÁME DĚTSKOU POROTU!

Jubilejní 60. Kocianka přináší další novinku – vůbec poprvé posuzuje výkony soutěžících ve všech čtyřech kategoriích dětská porota. Pokaždé v jiném složení. Zajímavostí je, že se na většinu hodnocení se dětská porota s těmi dospělými shodnou!

Čtvrtý den houslové soutěže

11/5

9.00 | 2. kolo 4. kategorie

19.30 | **Slavnostní galakonzert
významných laureátů a vítězů
Kocianovy houslové soutěže
& komorní orchestr Praga Camerata**
chrám Nanebevzetí Panny
Marie Ústí nad Orlicí



[ou] Město Ústí nad Orlicí



ČESKÁ NADACE 2000



Bärenreiter



MOLDEX



STŘEDNÍ ŠKOLA
UMĚLECKOPRŮMYSLOVA
ÚSTÍ NAD ORLICÍ

